

Sygn. akt IX U 694/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2015 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Łącka
Protokolant:	Joanna Metera

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2015 r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. S. (S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o emeryturę

na skutek odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 27 maja 2015 r. Znak (...)

- 1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od dnia 1 kwietnia 2015r.**
- 2. zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 60,00 zł (sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.**

Sędzia

Sygn. akt IX U 694/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27.05.2015r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił J. S. (S.) prawa do emerytury podnosząc w uzasadnieniu, iż nie spełnia on ustawowych warunków do jej uzyskania, a w szczególności nie udokumentował na dzień 01.01.1999r. wymaganych 15-tu lat pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy nie uwzględnił jako okresu takiej pracy okresów zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w K. – B. Oddział w R. na stanowisku kierowcy samochodów ciężarowych, ponieważ świadectwo

wykonywania pracy w szczególnych warunkach zostało wydane przez podmiot, który nie jest następcą prawnym byłego pracodawcy.

Ubezpieczony odwołał się od powyższej decyzji i domagał się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do emerytury po wcześniejszym zaliczeniu do stażu pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w tym przedsiębiorstwie od dnia 28.10.1977r. do dnia 10.12.1981r. w charakterze kierowcy samochodów ciężarowych o całkowitej ciężarze powyżej 3,5 tony.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

W dniu 28.04.2015r. wystąpił z wnioskiem o emeryturę z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych. W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

Ubezpieczony posiada łączny staż pracy uznany przez organ rentowy na dzień 01.01.1999r. w wymiarze 26 lat, 3 miesięcy i 1 dnia okresów składkowych i nieskładkowych – w tym 12 lat 11 miesięcy i 4 dni pracy w szczególnych warunkach.

Oddział ZUS nie uwzględnił jako okresu takiej pracy okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w K. Oddział w R. od dnia 28.10.1977r. do dnia 10.12.1981r. z przyczyn wskazanych na wstępie.

W spornym okresie ubezpieczony był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) K. B. w Oddziale w R. jako kierowca samochodów ciężarowych. Prawo jazdy kategorii C i E posiadał już od 12.10.1977r. zaś kategorii D i E od 1981r. Początkowo ubezpieczony jeździł samochodem marki Z. o ciężarze całkowitym 15 tony razem z naczepą. Był to ciągnik siodłowy. Po kilku miesiącach przydzielono mu J.. Każdemu kierowcy przydzielano konkretny samochód, o który musiał dbać. Jedynie na czas remontu otrzymywał samochód zastępczy, który również był dużym samochodem ciężarowym o ciężarze powyżej 3,5 tony, gdyż tylko takie samochody były w firmie. Tym samochodem ubezpieczony woził przeważnie różne prefabrykaty budowlane z F. na budowy w okolicznych miejscowościach takie jak gotowe ściany, stropy. Naczepy były odpowiednio przygotowane do przewozu takiego ładunku – miały tzw. wieżyczki, żeby przytrzymać te elementy. Prace transportowe były wykonywane w okresie całego roku – również zimą (także w porze nocnej), ponieważ budowy też pracowały bez przerwy. Ubezpieczony nie wykonywał w tym okresie innej pracy. Pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako kierowca samochodów ciężarowych. Nie przebywał na urlopie bezpłatnym, nie posiadał również nieusprawiedliwionych nieobecności.

W okresie spornym razem z ubezpieczonym pracowali świadkowie E. P. oraz S. R., którzy potwierdzili rodzaj oraz wymiar świadczonej przez ubezpieczonego pracy.

Ubezpieczony nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Powyższe ustalił Sąd w oparciu o akta organu rentowego, akta osobowe ubezpieczonego, zeznania świadków E. P. i S. R. oraz zeznania ubezpieczonego (nagranie z rozprawy w dniu 23.09.2015r. minuty od 00:10:50 do 00:34:53).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

Jak stanowi art.184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2013r , poz. 1440 ze zm.) ubezpieczonemu urodzonemu po dniu 31.12.1948r. przysługuje emerytura po ukończeniu wieku przewidzianego w art.32 jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. 01.01.1999r. osiągnął :

1. okres zatrudnienia w szczególnych warunkach wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury wieku niższym niż 65 lat

2. okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 wynoszący 25 lat

oraz nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Zgodnie natomiast z art.32 ust.1 powołanej ustawy w związku z § 4 ust.1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych

w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 , poz.43 ze zm.) pracownik – mężczyzna, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione

w Wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury, jeżeli :

1) ukończył wiek 60 lat ,

2) ma wymagany okres 25 lat zatrudnienia ,

3) udowodnił co najmniej 15 letni okres pracy wymienionej w Wykazie A , wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Bezsporne jest między stronami, że ubezpieczony w dniu (...) ukończył wiek 60 lat oraz, że na dzień 01.01.1999r. udowodnił wymagany co najmniej 25 letni okres składkowy i nieskładkowy, a także nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Zdaniem Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe w sprawie pozwala jednoznacznie stwierdzić, iż ubezpieczony w spornym okresie od dnia 28.10.1977r. do dnia 10.12.1981r. w Przedsiębiorstwie (...) w K. – B. Oddział w R. faktycznie pracował na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 ton, wykonując stale i w pełnym wymiarze czasu pracę w szczególnych warunkach, o której mowa w wykazie A dział VIII poz.2 stanowiącym załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze.

Ustalając powyższe w zakresie faktycznie wykonywanej pracy przez ubezpieczonego w spornym okresie, Sąd oparł się na danych wynikających ze zgromadzonej w sprawie dokumentacji, a w szczególności dokumentacji znajdującej się w aktach osobowych ubezpieczonego, aktach emerytalnych, a także na zeznaniach świadków oraz ubezpieczonego.

Z powyższej dokumentacji, nie kwestionowanej przez żadną ze stron, jednoznacznie wynika, iż ubezpieczony w okresie j.w. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę w szczególnych warunkach jako kierowca samochodów ciężarowych. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w pełni potwierdza zeznania ubezpieczonego oraz świadków w zakresie wymiaru i charakteru wykonywanej pracy.

Rozstrzygając w sprawie Sąd stwierdził zatem, iż ubezpieczony spełnił wszystkie konieczne przesłanki do nabycia prawa do wcześniejszej emerytury i konsekwencji powyższego z mocy art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję przyznając prawo do emerytury od 01.04.2015r. W pkt.2 wyroku na podstawie art.98 k.p.c. w związku z §2 ust.1 i 2, § 12 ust.2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz.1348 ze zm.) zasądził od organu rentowego na rzecz odwołującego kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia